

TÄNU SÜGISANDIDE EEST

Palve on usu kinnitamise juurde kuuluv tegevus. Palvetamine eeldab vaikseksjäämist. Sellega kaasnevad alati teatud liigutused ja asendid, millega väljendatakse palve iseloomu. Palvetaja võib põlvitada (alandlikkus), tõsta käed (ülistus), sirutada käed laiali (avatus, vastuvõtlikkus), panna käed risti (vaikus), teha ristimärki (tunnistada end ristiusu palvetajaks) jne. Palvetamine eeldab andumust, vaikust, tihti ka üksiolemise võimalust.

Palves on inimene kahekesi Jumalaga. Selles üritatakse kuulda iseennast ausalt ja avameelselt, ja Jumalat alandlikult ja usaldavalt.

Palve on oma mõtete, tunnete, elusaatuse ja tegude Jumala ette toomine. See on iseenda toomine Jumala palge ette. Ühises palvetamises toimub see tihti juba tuttavalt, korduvalt moel. Jumalateenistuse patutunnistus või Meie Isa palve on just sellised. Kuna palve väljendab Jumala ja inimese usalduslikku suhet, on loomulik, et igapäev on õigus isiklikule palveelule.

Sisuliselt on palve tavaliselt tänu-, soovi- või eestpalve.

Ristiusk näeb kogu elu kui Jumala kingitust ja tema antud võimalust. Palve väljendab tänulikkust kogu elu ja ka igapäevaste asjade eest nagu toit, kordaminekud, Jumala kaitse jne. Ent siiski on palves tänul ja tänulikkusel väga tagasihoidlik koht. See kajastub loomulikult kogu meie elamisviisis, mida iseloomustab rohkem nõudlikkus kui tänu.

Palve esineb tavaliselt soovipalvena. Selles toome soovidena Jumala ette kõik meie elu puudutavad asjad. Näiteks Uues Testamendis julgustatakse tihti nii: "Heitke kõik oma mure tema peale, sest tema peab hoolt teie eest!" (1Pt 5: 7) Jumalale esitatud soovipalve on märk usaldusest, et temale ei ole miski võimatu.

Samale usaldusele rajaneb ka eestpalve üksiku inimese, inimeste rühma

või sündmuse eest. Nii soovi- kui eestpalve kohta kehtib sageli korratud mõte: "Palve on käsi, mis liigutab seda kätt, mis valitseb kogu maailma."

TEOSTUS

Eesmärk: Laps õpib palvetama: "Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev" ja teab, et Taevaisa hoolitseb tema eest.

VAIKSEKSJÄÄMINE JA PALVE

Küünalde süütamine ja triangu helistamine. Tehakse ristimärk "Isa, Poja ja Püha Vaimu nimel". Ristimärgiga võime end ise õnnistada. Pöial, esimene ja keskmine sõrm surutakse kokku, teised sõrmed puudutavad peopesa. Puudutatakse ühteliidetud sõrmedega otsaesist, rinda, vasakut ja paremat õlga. Õnnistades iseennast ristimärgiga, palume, et Taevaisa varjaks meie mõtteid, annaks meile armastust teiste suhtes ja õnnistaks kõike, mida teeme.

Juhtlause: Jätke kõik oma mured Jumala hoolde, sest tema hoolitseb teie eest.

Palve: Kallis Taevaisa, me täname sind hoolitsuse eest. Me täname lähedaste eest, kodu ja asjade eest. Me täname igapäevase toidu eest. Me palvetame maailma suurlinnades ja näljaaladel elavate haigete ja vaeste inimeste eest: anna neilegi nende igapäevast leiba. Aamen.

TEEMA ALUSTUSEKS

Vesteldakse sügisandidest: milliseid marju, seeni, juurvilju ja kui palju vilja on kogutud talveks. Saak on Jumala kingitus.

Meie Isa palves palume: "Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev." Seega me mõtleme peale toidu ka muid elutarbeid. Lastega võib arutada, mida kõike me igapäevaseks eluks vajame.

JUTUSTAMINE JA VESTLUS

Vaadatakse aknast välja ja mõeldakse, milliseid tänamise põhjusi keegi väljas näeb. Nendest moodustatakse ühine palve selliselt: "Kallis Jumal, tänu meid ümbritseva looduse eest. Tänu puude eest, päikesepaiste eest, . . . (lapsed nimetavad asju). Aamen.

LAUL

"Ma tänan Loojat".

Lastele antakse võimalus teha ettepanekuid, mille eest tänada, ja siis lauldakse sellest.

VESTLUS SÖÖGIPALVEST

Toidust rääkides on tähtis juhtida laste tähelepanu sellele, kui palju aega ja tööd on vaja, enne kui toiduained jõuavad kauplusesse. Toit ei ole tulnud iseenesest. Toidu eest peab tänulik olema.

Vestlust võib illustreerida tahvlile või suurele paberile joonistades.

Lähme vaatama, mida kõike on tarvis teha selleks, et leib jõuaks kaupluse riiulile.

Kevel põllumees harib ja väetab põldu. Siis ta külvab seemned. Kes teist on näinud, kuidas seda tehakse? Jutustage. Põlluharija loodab, et suvi tuleb soe ja vilja kasvab hästi. Kui sügisel viljapea on muutunud kollaseks, teab põlluharija, et vilja võib koristada. Vilja pekstakse sügisel. See tähendab seda, et terad eraldatakse peast. Terad korjatakse kottidesse. Kes on näinud, kuidas vilja koristatakse? Terad viiakse veskisse, kus need jahvatatakse jahuks. Leivatehased ostavad jahu ja siis algab leiva-valmistamine.

Märkate, kui paljude inimeste aega ja jõudu ning vaeva vajatakse, enne kui leib jõuab kauplusesse ja seda saab osta. Ja see puudutab teisigi toiduaineid. Võib öelda, et toit on igapäevane Jumala kingitus meile, kuna kõik toiduained on pärit loodusest, mille üle Jumal valitseb. Samuti saavad kariloomad oma toidu loodusest.

SÖÖGIPALVE

Selleks, et paremini meelde jääks, et toit on meile kingitus, tahame enne söömist selle eest tänada. Toidu eest võib tänada erineval viisil. Üks moodus on see, et ise vaikselt tänada toidu eest. Me teeme seda siin üheskoos nii: "Jeesus toitu õnnista, ole ikka meiega" või "Tänu Taevaisa, toidu eest. Amen."

LÕPETUSEKS

Loetakse Meie Isa palve üheskoos ringis seistes.